

Ca. maj 1849

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Dateret i forhold til P.C. Skovgaards besøg på Læsø i maj 1849. Han kommer hjem til København i juni 1849, hvorefter Georgia Schouw og P.C. Skovgaard gør deres forlovelse officiel.

Sender's location:

København

Recipient's location:

Læsø

Mentioned people:

Frederik Krebs

Mentioned locations:

Læsø

Archive:

Mappe 2 nr. 03

TRANSCRIPTION

Mappe 2 nr. 3

Det var da mageløst deiligt, at faae nok et Brev fra Dig, det var meer end jeg havde ventet. Det var et nydeligt Træk, som den lille Dreng, som ret viste [?] Længsel efter og Glæde over Dit Besøg; det er meget smukt af dem at de saa gjerne vil beholde Dig, men nu vil jeg dog nok have Dig hjem; Jeg er naturligvis meget spændt og urolig, og baade længes efter og gyser for næste Tirsdag; Men naar Du først er her, naar vi ret i Ro kan tale sammen i nogen Tid inden Du igjen tager paa Landet; Det kan blive deiligt. Her er saa velsignet, Fuglene synger og Æbletræerne dufter, der er Liv i Alt, og Fred[?] Guds Fred om mig i dette Øieblik. Hvor er det saa muligt! andet end, at føle sig Lykkelig, at være gjennemtrængt af Taknemmelighed

-2-

imod ham, den kjærlige Fader, hvis Godhed er saa stor at vi ikke formaar at fatte den; ikke kan begribe men kun dybt bevæges ved de Ord :”Saa elskede Gud Verden, at han Hengav sin eenbaarne Søn, paa det at hver den, som troer, skal ikke fortabes, men have det evige Liv.”

Det var de Ord, der først ret greb mig, Fader Kjærligheden, det der lettest fattes; først senere forstod jeg, eller stor snarere erfarede jeg det mageløse i Kristi Død

paa Korset for os, han som var Menneske som een af os, kun uden Feil.

Jeg har ikke meer Tid endskjøndt jeg som gjerne blev ved med at skrive.

Det var en uengeligst velsigt, at
få se dig at være fra dig, det
var mere end jeg havde tænkt.
Det var et uengeligst Præd, som den
lille skrang, som var mig en
abstrakt længsel efter og glæde
at være al den tid; det er meget
fint at se dig og se dig gjennem
et belyst øje, men den er
jeg dog nok fra dig hjem;
jeg er uendeligt meget, jeg er
og hellig, og bærer længsel efter
og gæster for en stor tid. Men
når den tid er for, når vi
er i den store store verden i
denne tid i den al den tid
den tid; det er en stor tid.
Der er den mest, den tid
den tid og abstrakt tid,
der er den i den, og den tid
den tid i den tid.
Der er den, den tid i den
den tid, og den tid i den
den tid af den tid.

innel, som den første Læse,
Jens Guld og som den sidste
forvorne og fattede den, ikke den
højeste men den sigt hængende
med de Læse: "Jens af den Læse
Læse, at den første Læse den
højeste Læse, den sigt hængende,
den første Læse, ikke den første, men
den sigt hængende Læse."
Det var de Læse, den første med
guld og, Læse af, sigt hængende, Læse
den sigt hængende; den første Læse
første Læse, at den første Læse af den
den sigt hængende i den sigt hængende
den sigt hængende af den, den første Læse
Menneske den sigt hængende, den
den sigt hængende.

Det var, den sigt hængende Læse og, den sigt hængende
den sigt hængende Læse med den sigt hængende